

мята бѣше покрита съ снѣгъ, а сѣщо и прѣ-
валяваше, но Стоянчо не забърка пѣтя. Той
скоро пристигна въ селото и влѣзе въ най-
крайната къща да се поогрѣе, защото бѣше
истинѣлъ.

Домакинката, като видѣ малкия Стоянча,
сѣжали го и накладе огъня да се стопли хубаво.
Стоянчо расправи кѣдѣ и защо пѣтува. Добрата
домакинка го нахрани и му даде единъ порѣз-
никъ хлѣбъ да занесе и на майка си.

Стоянчо поблагодари и бързо се отправи
къмъ тѣхното село, къмъ болната си и гладна
майка.

